

ВПЛИВ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА НА ЙОГО ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ

Важливість фінансової стійкості для підприємств різної форми власності та видів діяльності надзвичайна, так як вона характеризує такий стан підприємства, при якому забезпечується стабільна фінансова діяльність і постійне перевищення доходів над витратами. Саме рівень фінансової стійкості визначає можливості компанії розвиватися та залучати капітал навіть тоді, коли власних коштів не вистачає. Водночас на можливість залучення позикового капіталу накладаються певні обмеження, наприклад, вимоги до рівня фінансового левериджу. Зростання прибутку, який є найбільшою рухомою складовою власного капіталу, створює умови як для самофінансування діяльності, так і для розширення джерел запозичень. Водночас, рівень витрат має прямий вплив на розмір прибутку [1].

Оцінювання фінансової стійкості вимагає, перш за все, формування детального звіту про фінансовий стан виробничого підприємства з точки зору його забезпеченості фінансовими ресурсами. Крім того, стан виробничого підприємства необхідно також аналізувати з позиції виявлення рівня або якості результатів його фінансової діяльності, в якій важливу роль відіграє політика управління витратами виробничого підприємства. Так, наприклад, збільшення витрат, непов'язане зі зростанням обсягів виробництва та реалізації продукції, негативно впливає на величину акумульованого прибутку як джерела власного капіталу, що, в свою чергу, призводить до необхідності залучення додаткових джерел фінансування у вигляді зовнішніх запозичень, а це в свою чергу, негативно позначається на показниках фінансової стійкості [2].

Скорочення витрат є ефективним засобом підвищення фінансової стійкості підприємства, оскільки покращує рентабельність продажів і величину грошового потоку [3]. Для цього необхідно нормувати витрат за всіма статтями собівартості. Особливу увагу слід приділяти скороченню постійних витрат (наприклад витрат на утримання адміністративного апарату), зменшенню умовно-змінних витрат, подовженню термінів кредиторської заборгованості за товарними операціями, навіть відтермінуванню виплати дивідендів та відсотків, моніторингу дотримання встановлених стандартів та контролю всіх видів альтернативних витрат (таких як використання Інтернету, телефонного стаціонарного та мобільного зв'язку, офісного обладнання в особистих цілях та інших витрат, яких можна уникнути) [4].

Отже, оптимізація витрат повинна розглядатись, як необхідний інструмент забезпечення фінансової стійкості підприємства. Загальними ж напрямками оптимізації витрат, які надають можливість покращити фінансову стійкість підприємства вважаємо наступні:

оптимізація витрат на маркетинг та збут на основі використання сучасних інформаційно-комунікаційних каналів просування та реалізації продукції. Їх величина повинна співставлятися з приростом доходу від реалізації продукції;

оптимізація матеріальних витрат на технічне переоснащення застарілого обладнання. При цьому обмеженням до зменшення таких витрат повинен бути критерій експлуатаційних характеристик цього устаткування та можливість забезпечення виконання планових виробничих завдань;

оптимізація чисельності персоналу та витрат на заробітну плату шляхом її нормування на основі застосування змішаної підрядно-погодинної форми нарахування.

Список літератури

1. Економіка підприємства: навч.-метод. посіб. / за заг. ред. Г.О. Швиданенко. Київ: КНЕУ. 2019. 439 с
2. Альошкіна Н., Вороная Н., Чернишова Н. Класифікація витрат на виробництво. *Податки та бухгалтерський облік*. 2019. №49. URL: <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2019/june/issue-49/article-44999.html>
3. Давидюк Т.В., Поліщук О.В. Класифікація витрат в управлінському обліку як ефективний напрям управління витратами. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 2 (07). С. 275-279.
4. Когут У.І. Критерії класифікації витрат підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2008. № 624. С. 43-49.